

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-20(3)/16/JK

Warszawa, 15 lipca 2016 r.

DECYZJA DIH-1/61/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania Bogumiły Wójcikowskiej, w dniu kontroli prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Bogumiła Wójcikowska w Warszawie, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie nr PO.65.JH.36.2016.IK z dnia 21 kwietnia 2016 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.53.2016), którą ww. wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu niewłaściwej jakości handlowej 10 partii artykułów rolno-spożywczych, oferowanych do sprzedaży bez opakowań,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 3 – 4 marca 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwanego dalej również „*Mazowieckim WIIH*”, w sklepie ogólnospożywczym, mieszczącym się w Warszawie przy ul. Rakowieckiej 33, należącym do Bogumiły Wójcikowskiej, w dniu kontroli prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Bogumiła Wójcikowska w Warszawie, zwanej dalej również „*stroną*”, oceniono oznakowanie będących w ofercie handlowej pieczywa i wyrobów cukierniczych, oferowanych do sprzedaży bez opakowań.

W wyniku powyższego stwierdzono, że artykuły rolno-spożywcze o łącznej wartości 102,15 zł, tj.:

1. bułka sznytka SPC, w ilości 20 szt., w cenie sprzedaży 0,40 zł/szt., wartości 8,00 zł,
2. bułka kajzerka, w ilości 15 szt., w cenie sprzedaży 0,49 zł/szt., wartości 7,35 zł,
3. bułka kajzerka Linek, w ilości 20 szt., w cenie sprzedaży 0,49 zł/szt., wartości 9,80 zł,

4. chleb baltonowski Linek, w ilości 4 szt., w cenie sprzedaży 3,00 zł/szt., wartości 12,00 zł,
5. bułka z ziarnami Linek, w ilości 15 szt., w cenie sprzedaży 1,00 zł/szt., wartości 15,00 zł,

nie odpowiadają wymaganiom jakości handlowej z uwagi na brak w miejscu sprzedaży, na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, informacji dotyczącej nazwy środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta, wykazu składników oraz masy jednostkowej pieczywa, co naruszało wymagania § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 6 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 729), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania”,

6. drożdżówka z serem, w ilości 4 szt., w cenie sprzedaży 2,00 zł/szt., wartości 8,00 zł,
7. drożdżówka koperta, w ilości 3 szt., w cenie sprzedaży 2,00 zł/szt., wartości 6,00 zł,
8. drożdżówka łamana ser, w ilości 4 szt., w cenie sprzedaży 2,00 zł/szt., wartości 8,00 zł,
9. pączki, w ilości 9 szt., w cenie sprzedaży 2,00 zł/szt., wartości 18,00 zł,
10. rożek francuski, w ilości 4 szt., w cenie sprzedaży 2,50 zł/szt., wartości 10,00 zł,

nie odpowiadają wymaganiom jakości handlowej z uwagi na brak w miejscu sprzedaży, na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, informacji dotyczącej nazwy środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników, co naruszało wymagania § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 4 marca 2016 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.53.2016) oraz załączniku nr 2 do tego Protokołu.

Wobec stwierdzonych nieprawidłowości, pismem z 23 marca 2016 r., Mazowiecki WIIH zawiadomił Bogumiłę Wójcikowską, w dniu kontroli prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Bogumiła Wójcikowska w Warszawie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu 10 ww. partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz poinformował o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W piśmie tym organ wezwał stronę do przekazania deklaracji PIT bądź oświadczenia o wielkości przychodu w roku poprzedzającym rok nałożenia kary.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa, kierując do Mazowieckiego WIIH pismo z 13 kwietnia 2016 r., że od prawie roku jest chora, otrzymuje świadczenie

rehabilitacyjne i działalności nie prowadziła osobiście, lecz przez pracowników. W związku z powyższym sklep był w stanie likwidacji, a wyrejestrowanie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej nastąpi po 12 czerwca 2016 r. Strona przekazała również dane dotyczące osiągniętego obrotu i przychodu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr PO.65.JH.36.2016.IK z dnia 21 kwietnia 2016 r., Mazowiecki WIIH wymierzył Bogumile Wójcikowskiej, w dniu kontroli prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Bogumiła Wójcikowska w Warszawie, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu 10 partii niewłaściwej jakości handlowej produktów, oferowanych do sprzedaży bez opakowań.

Pismem z 31 maja 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o „anulowanie nałożonej kary”. Uzasadniając odwołanie, strona wskazała na okoliczność, iż jest chora, przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym i działalność prowadziła przez pracowników. Wymagane informacje znajdowały się w sklepie, ale pracownicy nie wyeksponowali ich odpowiednio, natomiast w razie potrzeby przekazywali je ustnie. Strona poinformowała również, że w związku z jej sytuacją zdrowotną sklep był w likwidacji, a działalność ustała około tydzień po kontroli.

Pismem z 24 czerwca 2016 r., Prezes UOKiK poinformował Bogumiłę Wójcikowską, w dniu kontroli prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Bogumiła Wójcikowska w Warszawie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W dniu 29 czerwca 2016 r. strona skontaktowała się telefonicznie z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, informując, że po otrzymanym wezwaniu wymierzoną jej karę uiściła, w związku z czym „nie chce już otrzymywać więcej żadnych pism”. Niemniej jednak do czasu zakończenia niniejszego postępowania strona nie złożyła oficjalnego wniosku wycofującego złożone odwołanie.

Z dniem 30 czerwca 2016 r. strona zaprzestała wykonywania działalności gospodarczej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr

1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1169/2011”, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

Zgodnie z art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Rozporządzenie w sprawie znakowania, w § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 lit. a stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniach sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się nazwę środka spożywczego, nazwę albo imię i nazwisko producenta oraz wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia, oraz – w przypadku pieczywa – masę jednostkową.

Zgodnie z § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania, informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

W myśl art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, jakością handlową to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i

mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nie objęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wskazuje, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 tej ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji stwierdził, że w przypadku ww. produktów oferowanych do sprzedaży w placówce należącej do strony, nie uwidoczniono informacji o nazwie środka spożywczego, nazwie producenta, wykazie składników oraz w przypadku pięciu partii pieczywa – masie jednostkowej, które to informacje są wymagane przez ww. przepisy. Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa UOKiK, Mazowiecki WIIH właściwie uznał, że strona wprowadziła do obrotu 10 partii artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej, co skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej z tego tytułu.

Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, wskazuje jednak, na okoliczności, które jej zdaniem powinny przemawiać za „anulowaniem kary”. Strona wskazała m.in., że przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym i działalność prowadziła przez pracowników. Wymagane prawem informacje znajdowały się w sklepie, ale pracownicy nie wyeksponowali ich odpowiednio, natomiast w razie potrzeby informacji udzielali ustnie.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wskazuje, że art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań prawa żywnościowego. Wskazuje się, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie przepisów. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Odpowiedzialność obiektywna jest więc niezależna od jakichkolwiek okoliczności, w tym sytuacji zdrowotnej przedsiębiorcy. Podsumowując, wprowadzenie do obrotu niewłaściwej jakości handlowej

artykułów rolno-spożywczych w każdym przypadku skutkuje wydaniem przez organ decyzji administracyjnej. W przypadku stwierdzenia naruszenia interesów konsumentów – decyzji wymierzającej karę pieniężną w przewidzianej w ustawie o jakości handlowej wysokości (art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4) albo, w przypadku niewielkiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu – decyzję o odstąpieniu od wymierzenia kary (art. 40a ust. 5c), nie oznacza to jednak, iż stronę uznaje się za nieponoszącą odpowiedzialności za stwierdzone nieprawidłowości (na marginesie zauważyć należy, że w niniejszej sprawie nie zachodziły przesłanki zastosowania ww. art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej). Mając więc na uwadze powyższe, sytuacja zdrowotna przedsiębiorcy i prowadzenie działalności przez pracowników nie jest przesłanką do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

Odnosnie argumentu strony, iż pracownicy udzielali konsumentom niezbędnych informacji w formie ustnej, Prezes UOKiK wskazuje, że przepis art. 44 ust. 2 rozporządzenia 1169/2011 pozostawił państwu członkowskim swobodę co do przyjmowania przepisów krajowych dotyczących sposobu udostępniania danych szczegółowych o żywności nieopakowanej. Polski ustawodawca nakazał, by dane obowiązkowe były „podawane w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentowi finalnemu (§ 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania). Przyjąć w związku z tym należy, że spełnieniem ww. wymogu jest podanie informacji w formie wizualnej (na wywieszce, katalogu lub innej formie), a nie, jak wywodzi to strona – ustnej. Kupujący nie może więc być informowany o produkcie w sposób pośredni, wymagający od niego podjęcia czynności związanych z zasięgnięciem informacji o składzie, w przedmiotowej sprawie zapytania pracownika placówki, ponieważ to na sprzedawcy ciąży obowiązek przekazania wszystkich wymaganych prawem informacji. Z tym zakresem informacji konsument powinien się zaznajomić w sposób bezpośredni przed dokonaniem czynności zakupu. Wykaz składników produktów oferowanych luzem powinien być bezpośrednio dostępny dla konsumentów, niewystarczającym jest udostępnianie tego rodzaju informacji ustnie, za pośrednictwem personelu. Strona twierdzi natomiast, że w należącej do niej placówce dostęp do wykazu składników 10 partii artykułów rolno-spożywczych umożliwiony był konsumentom właśnie za pośrednictwem personelu. Wykaz składników nie był zatem uwidoczniony dla konsumentów, a tym samym taki sposób oznakowania nie odpowiadał wymaganiom § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 6 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania, gdyż jak wskazano wyżej, przedsiębiorca musi zapewnić bezpośredni dostęp do miejsca, w którym te informacje się znajdują (por. np. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie: z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. VI SA/Wa 1563/15; z dnia 17 listopada 2010 r., sygn. akt VI SA/Wa 1652/10 i z 7 stycznia 2013 r., sygn. akt VI SA/Wa 1914/12). Podanie informacji przez personel w formie ustnej, z użyciem mowy, nie jest więc – w ocenie Prezesa UOKiK – spełnieniem wymogu § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 6 lit. a oraz § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania.

Organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości wymierzonej kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, biorą pod uwagę stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Miarkując stopień szkodliwości czynu, organ pierwszej instancji zasadnie stwierdził, że brak w zasadzie jakichkolwiek danych o produktach uniemożliwia konsumentom dokonanie świadomego wyboru, co przekłada się na naruszenie zarówno ekonomicznych, jak i zdrowotnych interesów konsumenta.

Mając na uwadze zakres naruszenia Mazowiecki WIIH zasadnie uznał, iż oferowanie produktów niewłaściwej jakości handlowej narusza wymagania w zakresie oznakowania artykułów rolno-spożywczych istotne z punktu widzenia właściwości produktów. Informacja o produkcie stanowi jeden z elementów jakości handlowej, wobec czego brak wymaganych informacji o produktach, naruszał interesy konsumentów. Naruszone zostały krajowe i unijne przepisy w zakresie podawania konsumentom informacji na temat żywności.

Uwzględniając przesłankę dotychczasowej działalności kontrolowanego przedsiębiorcy na rynku spożywczym, organ pierwszej instancji wziął po uwagę, że nie prowadzono wobec strony postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie przepisów prawa żywnościowego.

Wielkość obrotów i przychodu ustalono na podstawie przekazanych przez stronę informacji w tym zakresie – pismo z 13 kwietnia 2016 r.

Wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych – łączna wartość zakwestionowanych niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wynosiła 102,15 zł.

W tym miejscu należy też wskazać też, że stosunek administracyjnoprawny między kontrolowanym a organem administracji publicznej nawiązuje się w dacie kontroli, ponieważ ten moment wyznacza treść obowiązku administracyjnoprawnego strony. Decyzja administracyjna potwierdza tylko ten obowiązek. Fakt wykreślenia prowadzonej przez stronę działalności gospodarczej z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w toku postępowania administracyjnego nie ma więc znaczenia z punktu widzenia jej odpowiedzialności za stwierdzone w trakcie kontroli naruszenia (por. wyroki: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 listopada 2008 r., sygn. VI SA/Wa 2053/08, Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lutego 2010 r., sygn. II GSK 176/09).

Odnosnie wniosku strony wyrażonego w toku postępowania odwoławczego w trakcie rozmowy telefonicznej, aby „nie przysyłać jej już żadnych pism”, Prezes UOKiK informuje, że nie mógł zakwalifikować takiej nieokreślonej ustnej wypowiedzi jako oświadczenia o

cofnięciu złożonego odwołania, gdyż jak wynika z orzecznictwa intencja strony w sprawie cofnięcia środka odwoławczego powinna być wyraźna (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (do 2003.12.31) w Rzeszowie z dnia 12 kwietnia 2002 r., sygn. SA/Rz 1953/00). Stąd też Prezes UOKiK merytorycznie rozpatrzył przedmiotową sprawę.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że sposób ustalenia kary i wymierzenie jej w wysokości 500 zł, były zatem zgodne z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, tj. w toku postępowania administracyjnego wzięto pod uwagę stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, zaś informacje w zakresie ww. kryteriów znalazły uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski